

Слава Саборног храма у Загребу

Митрополит Порфирије: Наша лична Гора Тавор, место на коме ми доживљавамо печат и круну свога преображаја, управо је света Литургија.

Престони празник Саборног храма Преображења Господњег у Загребу прослављен је вечерњим богослужењем уочи празника које је служило свештенство Саборног храма и светом архијерејском Литургијом којом је на празник началствовао Његово Високопреосвештенство Митрополит загребачко-љубљански г. Порфирије.

Саслуживали су архимандрит Стефан (Поњарац) из Епархије британско-скандинавске, јереј Душан Андрић из Фоче, јереј Дејан Мандић из Копра, јерођакон Атанасије (Вујовић) из Митрополије црногорско-приморске и братство Саборног храма.

-Славећи Христове празнике, празнике Пресвете Богородице и Светих, ми откривамо смисао и значај тих празника за нас и за наше спасење, јер сви догађаји из Христовог живота који се славе у Цркви нису ништа друго него пројава и потврда љубави Божије према нама људима. То је пројава љубави Божје и бриге Његове за спасење свих људи без изузетка, али исто тако и за остварење смисла читаве творевине, беседио је Митрополит и наставио:

-У догађају Преображења Господњег открива се смисао нашега постојања. Наиме, Бог је дошао у свет и узео на себе потпуну људску природу, а сада, успевши се на Гору Тавор, будући Бог, али у људској природи, ту природу преображава. С једне стране Бог узима на себе нашу природу да би је нераскидиво сјединио са собом, али та природа у јединству и у заједници са Богом позвана је да буде преобразена. У догађају Преображења Бог нам показује где је наше порекло и одакле смо ми. У тој светлости Он заправо показује наше будуће стање, наше преобразено стање и преобразену природу. У исто време показује да је та будућност већ овде са нама, једноставно речено, да оно што је наше назначење и наш циљ, односно оно

што нас чека треба, већ овде и сада, да буде наше искуство. Корен нашег постојања није овде у историји него, по речима апостола Павла, чекамо град који ће доћи, Горњи Јерусалим, Царство Божје које нам је дато да га већ овде и сада кроз Цркву живимо.

-Зато је наша лична Гора Тавор, место на коме ми доживљавамо печат и круну свога преображаја, управо света Литургија. Она је почетак и крај. Храм није напосто место где ми долазимо и молимо се за наше духовне и личне потребе. То је место где се служи света Литургија и где се ми причешћујемо Телом и Крвљу Христовом и тако постајемо сутелесници и сукрвници Христови, постајемо део Његовог тела, али истовремено постајемо једно и међусобно, поручио је митрополит Порфирије.

Празнична радост увећана је и светом тајном рукоположења. Током свете Литургије Митрополит је рукоположио г. Александра Лукића, дипломираног теолога из Горњих Смртића, у свештени чин ђакона.

spc.rs